

Нечу Пиронковъ и трима-четворица още го послѣдваха. Но Стефчовиятъ примѣръ нѣмъ повече подражатели.

Подиръ минутното стрѣскание видѣхъ, че работата не заслужава особено внимание. Едно дѣте, по невিশность, казало нѣколко безмѣстни, но прави, думи... та какво отъ това? Тишината се пакъ възстанови, а заедно съ неж и първото съчувствие къмъ Огнянова, който примаше отъ всѣхъдѣ приятелски поглѣди. Той бѣше героятъ днесъ; той имаше на своя страна всичкитѣ честни сърдца и всичкитѣ майки.

Испитѣтъ се продѣлжи и свърши при пълно спокойствие.

Ученичкитѣ испѣхъ една пѣсенъ и народѣтъ се заразотива доволенъ. Когато Огняновъ приближи Рада да се прости съ неж, тя му каза развълнувано: — Господинъ Огнянояъ, благодарѣ ви сърдечно, за мене и за моитѣ дѣвойчета. Нѣма да забравѣ тая услуга. И нейниятѣ дълбокъ погледъ страстно свѣтѣше.

— Госпожице, азъ съмъ билъ учитель и влѣзохъ въ положението ви. Нищо цовече. Поздравлявамъ ви за добритѣ успѣхи на ученичкитѣ ви, каза Огняновъ съ топло и съчувственно рѣкувание, и си заминъ. Подиръ него, Рада вече никого не виждаше отъ гоститѣ, които се прощавахъ съ неж.

XII.

Бойчо Огняновъ.

Появлението въ града на Бойча Огняновъ, (Кралѣчѣтъ усинови името, съ което Викентия неволно го назва прѣдъ Соколова, при срѣщата имъ при К... скитѣ гробища), явление, което въ кѣсо врѣме привлѣче вниманията възъ него, биде рѣшено въ едно съвѣщание съ новитѣ му приятели: Викентий, докторъ Соколовъ и игуменѣтъ. Отъ началото тѣ не се съгласявахъ, но Огняновъ лесно обезоръжи